

Hutspot met klapstuk

(Blutwurst und Hühnerfüsse)

Blijspel in twee bedrijven

door

JÜRGEN GROSS

vertaling

Rob Wildenburg

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUTSPOT MET KLAPSTUK - BLUTWURST UND HÜHNERFÜSSE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JÜRGEN GROSS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Piet Koopman - mid-40er, kruidenier. Fors, rauwe stem. Lust wel een stevige slok. Geruit overhemd met blauwe werkbroek (tuinbroek).

Mina Koopman - begin 40, zijn echtgenote. Stevig postuur, huiselijk, liefdevol. Loopt altijd in jasshort en met stofdoek en plumeau.

Gré - begin 20, dochter van Piet en Mina. Werkt als au pair in Parijs. Modern gekleed.

Frédéric - begin 20, kunstenaar uit Parijs. Traag van begrip en beweging. Draagt spijkerbroek, artistiek hemd met opstaande boord en een alpinopet.

Sander - begin 30, de dorpsonderwijzer. Spreekt uitsluitend ABN. Sportief; draagt doorlopend tenniskleding en heeft een tennisracket bij zich. Rechterarm in het gips.

Hans - achter in de 20, tegelzetter. Fors gebouwd. Draagt witte werkkleding en een witte muts. Linkerarm in het gips.

Rieka - achter in de 50, praatzieke buurvrouw. Krulspelden, jasshort met bloemetjes en een boodschappenmand. Staat bekend als dorpsroddelaarster.

Inhoud:

De drankzuchtige Piet Koopman heeft een kleine kruidenierszaak met daarbij een soort van kiosk, waar ook de totoformulieren kunnen worden ingeleverd. Mina, zijn poetszieke echtgenote, corrigeert hem doorlopend en bestiert de winkel, omdat hij daartoe "lichamelijk en geestelijk" niet meer in staat is. Dochter Gré was een jaar geleden naar Parijs vertrokken als au pair meisje. Over twee dagen wordt zij terug verwacht. Rieka, de praatzieke, bemoeizuchtige en zenuwachtige buurvrouw, is het nieuwsblad van het dorp. Ze komt meerdere keren per dag in de winkel en vertelt de nieuwtjes uit de buurt. Dochter Gré duikt echter vandaag al op, omdat zij een gunstige treinverbinding kon krijgen. Ze heeft in Parijs de kunstschilder Frédéric leren kennen, die ze naar huis meetroont. Frédéric is een Fransman met een Nederlandse achtergrond. Hij begrijpt de streektaal niet. Als Gré weer in de buurt is, proberen de onderwijzer Sander en de tegelzetter Hans elkaar de loef af te steken voor de gunsten van Gré. Hierbij komt het tot turbulente scènes.

Een ondeugend blijspel in twee bedrijven toont op een vrolijke manier het dorpsleven aan het einde van de 60er jaren. Typisch stevige taal van het platteland ronden de snelle komedie af.

Het blijspel in twee bedrijven wordt gespeeld op een toneel met de typische winkelinrichting van een kruidenierszaak uit de 60er jaren: er hangt een kalender uit 1968, schappen met bussen, een kleine toonbank met glazen potten snoep, weegschaal, kassa, diepvrieskist, plank met flessen drank, een stapel bierkratten langs een wand. Kleine zithoek met hoekbank, een tafel met vier keukenstoelen. Verder een deur naar een kamer en een deur naar de keuken.

EERSTE BEDRIJF

(Mina fluit er vrolijk op los terwijl ze met een plumeau en een stofdoek de planken en schappen afstof. Piet komt op zijn tenen de winkel in en sluipt naar een plank, pakt een fles jenever en haalt een flesje bier uit een krat. Net als hij weer wil wegsluipen, merkt Mina hem op)

Mina: Hierblijven ouwe. Ik zoek je al de hele tijd. Waar hing je weer uit? Je moest toch drie kratten bier bezorgen?

Piet: .....ik wou .....ik dacht .....

Mina: Mij het werk laten doen en jij maar een beetje rondlummelen. Je bent al een uur weg en ik stond alleen in de winkel.

Piet: Ik kan nooit eens even vijf minuten rustig zitten. Jij altijd me je gecommandeer!

Mina: De Smitjes hebben drie kratten bier besteld en die mensen van Hofman twee kratten sinas en een fles jonge. Dus wegwezen en zorg ervoor dat het spul wordt afgeleverd.

Piet: *(zuchtend)* Aldoor maar werken. Dat hou je niet vol. De Smitjes kunnen wel wachten, die kopen niks anders in de winkel. En die lui van Hofman kopen alleen maar de goedkoopste sinas en dat walgelijke bocht dat de naam jenever niet waard is.

Mina: Twintig jaar geleden was je een stuk sneller.

Piet: Geen wonder, ik krijg toch niets behoorlijks meer te eten... behalve hutspot met klapstuk....opgewarmd en drie dagen oud...

Mina: ...kijk maar uit jij dat jij geen klappen krijgt. Ik weet niet wat ik moet koken. Niks vind je lekker. Dus kook ik maar één keer in de week. Op maandag...en dan piep ik elke dag wat op.

Piet: ...het komt me mijn strot uit.

Mina: ...je moet niet zoveel zuipen. Al je smaakpapillen zijn verdroogd. Die hebben zich van afkeer teruggetrokken omdat ze doorlopend met jenever, bier en andere rommel in aanraking komen. Als er maar alcohol in zit.

Piet: Vind je het gek! Je moet hier wel blijven drinken *(zuipen)*. Het is hier niet meer uit te houden! Altijd en eeuwig krijg ik hetzelfde eten en kijk ik tegen hetzelfde gezicht *(smoel)* aan. *(hij loopt om haar heen en bekijkt haar)*

Mina: Ach man, schei uit. Twintig jaar geleden liep je om me heen te draaien. *(Piet bekijkt Mina van boven tot onder en geeft met zijn handen haar rondingen aan)*

Piet: Twintig jaar geleden was ik niet zo lang onderweg *(met zijn handen geeft hij haar omvang aan)* om om je heen te lopen.

Mina: Ach donder toch op... Kijk naar je zelf, jij bent zelf ook behoorlijk

uitgedijd. ....je hebt ook helemaal geen beweging meer en je hebt altijd een fles bier in je hand. ....en de laatste tijd word je ook steeds kortademiger.

Piet: Maar dat komt omdat er niks behoorlijks meer op tafel komt. *(na een korte pauze tegen het publiek)* Ja, hutspot met klapstuk...Het hangt me mijn keel uit.

Mina: Dat is nog geen reden om het op een zuipen te zetten. Je hebt hem nu trouwens ook al behoorlijk zitten.

Piet: ...ik heb nou eenmaal dorst...

Mina: Een winkelier die zijn eigen waar opdrinkt. Zelden gezien. Je bent zelf je beste klant!!

Piet: En jij met je eeuwige stofdoeken. Die schoonmaakmanie van jou. Het is hier zo schoon, het lijkt wel een operatiekamer.

Mina: Bij jou zou een hersenoperatie moeten worden uitgevoerd. ....je bent een beetje in de war. ....je moet niet zoveel drinken.

Piet: ....Ik heb nou eenmaal lopen piekeren....over onze kleine Gré....Dat meisje helemaal alleen in Parijs.... Het spookt elke dag door mijn hoofd, ...dat ze een jaar geleden zogenaamd als hulpje in de huishouding naar Parijs is vertrokken.

Mina: Ze is geen hulpje in de huishouding, dat heet au pair meisje. Snap je dat niet?

Piet: Apekool...au pair meisje. Voor vreemde mensen, ook nog Parijzenaars, op hun verwende krenge van kinderen passen en ook nog hun stof afnemen. Onze kleine meid wordt net als haar moeder. Ze heeft ook een schoonmaakmanie als ze hopelijk over twee dagen eindelijk weer thuis komt.

Mina: *(energiek)* Ja, over twee dagen hebben we haar eindelijk weer terug...eindelijk...die lieverd. ...Nou, vooruit. Zet de flessen in het schap. Ik heb een verrassing voor je.

Piet: *(wellustig)* Wat voor een verrassing? Het is een tijd geleden dat je mij verrast hebt. *(hij loopt glimlachend naar haar toe en wrijft over haar heupen)*

Mina: *(giechelend)* Nou, ophouden. Ik geloof dat jij mij twintig jaar geleden voor het laatst hebt verrast. ...Je gaat toch niet op je oude dag???...

Piet: ...Heb je de bedden al opgemaakt? Of liggen ze nog open??

Mina: Nou, hou op met dat geveugel. ...Je zit de hele avond voor de beeldbuis ...Benen languit op tafel ...Terwijl je weer een pils naar binnen giet ...Kijk je naar *Kees Schilperoort met zijn Gouden Schot* ...En gun je mij geen blik waardig.

Piet: ...Jaja Het Gulden Schot. *(hij gaat verder met veugelen)*

Mina: Oude bok.

Piet: Jij kunt 's avonds trouwens ook wel eens je breiwerk laten liggen en je jasschort helemaal uittrekken. ...Nou, moet ik de zaak sluiten, of niet??? *(op dat moment luidt de winkelbel. Ze worden door de roddelaarster Rieka verrast)*

Rieka: *(aarzelt, zachtjes)* Hebben jullie het al gehoord? ...Nee, het is niet waar, hè?! Zo vlak voor de lunch zitten ze elkaar midden in de winkel af te lebben. *(Mina is geschrokken en trekt vlug haar jasschort recht)*

Piet: *(lacht hard)* Ja, ja dat zie je goed. In tegenstelling tot jou zijn wij nog erg actief. Het enige dat bij jou nog goed werkt is je mond.

Rieka: Walgelijk! Ik wou wat kopen en de Koopmannetjes staan midden in de winkel met elkaar te vogelen. ...Werkelijk walgelijk. Dat moesten de andere mensen in het dorp eens weten.

Piet: ...Die krijgen het sowieso te weten. Je hebt nog geen stap buiten de deur gezet of zelfs de boswachter mijlen hiervandaan weet het al.

Rieka: Je wilt toch niet beweren dat ik roddel, hè? Ik kan altijd alles heel goed voor me houden, *(zachter)* maar hebben jullie het al gehoord? Van Hans, de tegelzetter. Die is van het dak gevallen.

Mina: Hoezo van het dak gevallen?

Piet: Wat heeft een tegelzetter op het dak te zoeken?

Rieka: Nou, dat zit zo *(weer op zachtere toon)* ...als jullie het willen weten?

Mina: Ik dacht dat je een boodschap moest doen?

Rieka: Dat ook, maar *(zachter)* moet je horen...

Piet: Twee uur geleden was je hier ook en toen moest je twee eieren hebben.

Rieka: Ik heb nóg twee eieren nodig...voor een omelet. Maar moet je horen...Hans de tegelzetter liep langs een huis waar de dakdekker zojuist ruberoïd aan het leggen was. Toen riep die dakdekker Hans en vroeg hem of hij een rol ruberoïd kon aangeven. Hans was niet zo gek of hij klom op de ladder en stak de rol omhoog. Toen gleed de ladder weg, viel om en nam Hans mee...zo de mestput in. Nu heeft hij een gebroken linkerarm.

Piet: Wat een kul. Mest is toch zacht?

Rieka: Ja, maar onze dorpsleraar Sander hield de ladder vast. Hans is bovenop hem gevallen en daardoor heeft Sander zijn rechterarm gebroken. *(Piet lacht vol leedvermaak)*

Mina: *(tegen Piet)* Jij moest eens allebei je armen breken. Dan is het over met je gezuip. *(Piet pakt twee eieren uit de vitrine. Eén ei valt op de grond)* Kijk toch uit, sufferd! *(Piet zoekt onder de toonbank en komt weer tevoorschijn met een A4 enveloppe. Hij gaat op zijn knieën zitten en schuift met één hand het eiwit en de dooier in de enveloppe)*

Piet: Hij komt sowieso weer in een keuken terecht. Die stukjes eierschaal kun je er wel met je vingers uitpikken.

Rieka: Ik word gek hier. Stel je eens voor: jij laat je flesje bier uit je handen vallen. Dan zou je het bier opdeppen en het dweiltje boven een trechter uitwringen. Wat ben jij toch een smeerlap.

Piet: Hier zijn je twee eieren. En je hoeft ze niet te betalen. *(geërgerd tegen Rieka)* Ik schrijf het wel op...zoals altijd.

Rieka: Niet zo brutaal, mannetje...Ik kan ook in de supermarkt terecht, weet je? *(ze verlaat nijdig de winkel)*

Mina: *(aandringend)* Vooruit. Opschieten.

Piet: *(ondeugend)* Heb je je bedacht? *(hij loopt wellustig op haar af en wil haar omarmen, maar Mina weert hem af)*

Mina: Niets daarvan. Sluit de winkel af en ga eindelijk eens het bier, de sinas en de jenever afleveren.

Piet: *(talmt)* Maar we kunnen toch wel even...Het kan ook snel..

Mina: Dat weet ik.. *(Mina gaat af, gaat hier en daar nog even met de stofdoek langs en zwaait met de plumeau een beetje door de lucht. Piet sjouwt twee kratten bier naar buiten. Er gaat enige tijd voorbij. Dan betreedt dochter Gré met een koffer de winkel)*

Gré: Hallo...hallo. Is er iemand? Hmm, de winkeldeur staat wagenwijd open. Vreemd. Mamma! Pappa! *(ze zet haar koffer neer. Gré verder)* Eigenlijk verwachten ze me pas over twee dagen. Maar ja. Ze zullen wel opkijken als ze kennis maken met Frédéric, mijn vriend. Maar hoe zal ik het aanpakken? Mijn vader wordt vast helemaal gek. Ja, die lieverd. Ik had toch echt niet verwacht dat hij gelijk zou meekomen. *(ze loopt naar buiten en duwt na enige tijd Frédéric de winkel binnen. Die legt aarzelend zijn alpinopet en schildersezal op tafel)* Je hoeft niet zo schuw te zijn. Ze vreten je heus niet op.

Frédéric: Moet het nou echt zo snel gaan? Kan ik niet eerst ergens anders wonen? Ik wil echt wel kennis met je ouders maken, maar gun ze nog een beetje tijd. Ze zullen het vast wel leuk vinden eerst een tijdje met jou alleen te zijn. *(er klinkt geluid van buiten)*

Gré: Snel, verstop je. Daar, in die kamer. Ik zal dat van ons voorzichtig aan mijn ouders vertellen. *(Frédéric verdwijnt in de kamer. Gré kijkt om zich heen. Gré verder)* Er is hier ook helemaal niets veranderd. Alles staat nog precies zo in de winkel als een jaar geleden. *(Piet komt na korte tijd de winkel in en ziet Gré, die met haar rug naar hem toe staat)*

Piet: We zijn al gesloten. Vanaf twee uur kunt u weer terecht. Altijd weer klanten die op het laatste ogenblik... *(als Gré zich omdraait herkent hij zijn dochter pas en valt haar in de armen)*

Gré: Maar pappa, ben ik zo veranderd, dat je me niet meer herkent?

Piet: Kom hier meisje, laat me je nog éénmaal tegen me aan drukken en je een smakert geven. Dit is werkelijk een verrassing. Je zou toch pas over twee dagen komen?

Gré: Ja, maar ik kon onverwacht eerder weg. *(als Piet zijn dochter nogmaals omarmt, komt Rieka gejaagd de winkel binnen)*

Rieka: *(verrast)* ...Hebben jullie het al gehoord...Kijk nou, die oude bok. Tien minuten geleden stond-ie nog aan zijn vrouw te frunniken en nu hangt ie aan een jonge vrouw... Werkelijk stuitend!... Dit moet ik direct in het dorp gaan vertellen. *(ze verlaat snel de winkel)*

Piet: Laat me eens naar je kijken. De lucht bij de Fransozen schijnt je goed te hebben gedaan. *(hij wijst naar haar borsten)*

Gré: Wat bedoel je daarmee?

Piet: *(loopt om haar heen)* Hebben die jonge knullen je daar in Parijs wel met rust gelaten...? ...Je bent wel iets dikker geworden, hè? Een beetje van boven...een beetje van achteren. Meisje, meisje, je gaat op je moeder lijken. Mijn oma had gelijk toen ze zei: Jongen, zei ze, kijk eerst goed naar de moeder...de dochters worden later precies zo. *(hij geeft haar een tikje op haar achterste)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto